

FIRST LANGUAGE THAI

0518/01

Paper 1 Reading and Directed Writing

May/June 2019

INSERT

2 hours

READ THESE INSTRUCTIONS FIRST

This Insert contains the reading passages for use with the Question Paper.

You may annotate this Insert and use the blank spaces for planning. This Insert is **not** assessed by the Examiner.

คำสั่ง สำหรับผู้เข้าสอบ

ใบโบแทรกนี้มีบทความสำหรับการอ่านเพื่อใช้ร่วมกับข้อสอบ

นักเรียนสามารถจดบันทึกในใบแทรกนี้และใช้หน้ากระดาษว่างสำหรับวางแผนการเขียนได้
กรรมการตรวจข้อสอบจะไม่ตรวจใบแทรก

This document consists of 6 printed pages and 2 blank pages.

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 1 และตอบคำถามข้อที่ 1 ในข้อสอบ

บทความที่ 1

เด็กที่ครูไม่ต้องการ

(ดัดแปลงจาก 'เด็กที่ครูไม่ต้องการ' โดย นิมิตร ภูมิถาวร, 2008)

วันนี้นักเรียนยืนเข้าแถวหน้าเสาธงกันอย่างเงียบกริบ ต่างจากทุกวันที่คุยกันเสียงดัง เนื่องจากทุกคนกำลังมองดูก้อนและครูใหญ่

“คนอื่นอย่าเอาเยี่ยงอย่าง ไม่งั้นจะถูกลงโทษ สำหรับนายก้อน ที่หลังอย่าทำอีก” ครูใหญ่พูด

“ครับ” ก้อนตอบ

“ไปได้”

5

ใคร ๆ พวกกันลงความเห็น ว่า ก้อนเป็นเด็กเหลือขอ ขาดโรงเรียนบ่อย ชอบขโมยของ ชอบทะเลาะกับเพื่อน สอนเท่าไรก็ไม่ดีขึ้น จนครูหลายคนเอือมระอา

ก้อนอายุ ๑๑ ขวบ กำลังเรียนชั้นประถม ๓ ก้อนกำพร้าพ่อตั้งแต่เด็ก แม่มีสามีใหม่ ทิ้งให้ก้อนอยู่กับยาย ก้อนจึงขาดความอบอุ่นจากแม่ ส่วนยายต้องตื่นแต่ไก่โห่ไปรับจ้างทำนา จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่หลาน มีเพียงข้าวกรอกหม้อไปวัน ๆ ก็พอใจแล้ว

10

ช่วงพักกลางวัน เด็กนักเรียนหลายคนเลือกซื้ออาหารกลางวันรวมทั้งขนมอร่อย ๆ ในขณะที่ก้อนต้องเอาน้ำลูบท้องประทังความหิว เด็กพวกนั้นใส่เสื้อผ้าเนื้อดี มีกระเป๋าหนังสือสวย ๆ มีสติกส์ชื่อขนมกินทุกวัน บางคนพ่อแม่เอารถมาส่งถึงโรงเรียน ก้อนก้มมองดูเสื้อผ้าเก่า ๆ ของตัวเอง เงินจะซื้อขนมก็ไม่มี

เด็ก ๆ ออกจากห้องไปหมดแล้ว ครูเกรียงจึงเรียกก้อนเข้าพบ

“เธอกับสมศักดิ์นี่... จิงก็ร่าชา ก็แรง” เป็นน้ำเสียงที่แสดงความห่วงใย

15

“เขารู้ว่าผมไอ้ขโมยครับ”

“ก้อน... เธอรู้ไหมว่า แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร เสียงเขาวามันไม่เจ็บแสบอะไร เราทำร้ายเขา มันผิดกฎของโรงเรียน ครูเห็นใจเธอ รักเธอ อยากเห็นเธอเป็นคนดี มีเรื่องอะไรคับใจ ต้องเล่าให้ครูฟังบ้าง ครูก็เหมือนพี่ หรือพ่อ ของเธอ ไม่ต้องกลัว มีอะไรบอกนะ”

ครูเกรียงยื่นมือไปลูบหัวก้อนเบา ๆ ด้วยความรักที่มีต่อศิษย์ น้ำใส ๆ เริ่มไหลออกมาอาบแก้ม เป็นครั้งแรกที่ครูเกรียงเห็นน้ำตาของก้อน มันเป็นน้ำตาแห่งความตื่นตันใจ ความน้อยใจ ความดีใจ ระคนกัน อาจเป็นครั้งแรกที่เขาได้รับความอบอุ่น ได้รับความเห็นใจ ความสุขที่เขาได้รับเพียงชั่วครู่ กำลังจะหมดไปเมื่อก้อนมองตามครูเกรียงไปจนลับตา ก้อนเคยแต่ถูกดูต่ำ ถูกตำหนิ ไม่มีใครเป็นมิตรกับเขาเลย

20

ก้อนเดินไปรินน้ำดื่ม ๑ แก้วเต็ม ๆ กลับมาพุงลงกับโต๊ะ ภาพยายกำลังนอนป่วย ข้าวหมกหม้อปืบข้าวสารก็เกลี้ยง ล้วนแต่เป็นภาพของความผิดหวัง แล้วเขาก็สร้างวิมานในอากาศ ได้สวมเสื้อกางเกงใหม่ กระเป๋าหนังสือเก่า ๆ สมุดมีปกรูปแบ๊ทแมน ได้กินก๋วยเตี๋ยวสามใหญ่และหวานเย็นอีก ๑ แห่ง เพื่อน ๆ

25

พากันมาเล่นด้วย แม่กำลังโอบกอดลูกหัว.. แล้วเสียงระฆังก็ดังขึ้น ภาพจริงและภาพปลอมที่เกิดขึ้นในใจของก้อนก็เลือนหายไป

ข่าวก้อนขาดโรงเรียน ๓ วัน เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับครูในโรงเรียน แต่พอรุ่งขึ้นก้อนขาดเรียนอีก ครูเกรียงจึงตัดสินใจไปบ้านก้อน

30

ครูเกรียงเป็นครูใหม่ เข้ามาสอนในโรงเรียนได้ไม่ถึงปี และไม่ใช่คนบ้านนั้น จึงต้องถามชาวบ้านมาตลอดทาง ประมาณ ๒ กิโลเมตรก็ถึงที่อยู่ของก้อน เขาหยุดเดินและตระหนักว่าที่นี่ควรจะเรียกว่ากระท่อมมากกว่าบ้าน หลังคามุงหญ้าคา มีรูโหว่ ต้องเอาถุงพลาสติกแซมไว้กันฝน

บนเสื่อไม้เก่า ๆ มีร่างของหญิงชราอนชมนอนอยู่ ก้อนกำลังหุงข้าว เมื่อเห็นครูเกรียงมาที่บ้าน ก้อนหน้าซีดเป็นไต้ต้ม ทำอะไรไม่ถูก

35

“กำลังทำอะไรก้อน...อ้อ หุงข้าวรี” ครูเกรียงหันไปทางหม้อข้าวที่กำลังเดือด

“ต้มข้าวต้มให้ยายครับ”

“ครูมาเยี่ยมเธอ คิดว่าป่วยเป็นอะไรไป”

“ใครมา หือ...ก้อน ใครมา” เสียงแหบเครือของยาย

“ครูมา ยาย...ครู”

40

“อ้อ ครู” แก่ทำท่าจะลุกขึ้นนั่ง แต่ครูเกรียงห้ามไว้

“ผมมาเยี่ยมครับป้า...เห็นก้อนหายไปหลายวันคิดว่าเจ็บป่วยเป็นอะไรไป”

“อ้อ...ฉันเองก็เหมือนไม้ไผ่ถ้ำ ก้อนเลยต้องขาดโรงเรียน แท้จริง ๆ ครู คนหาเข้ากินค้ำมาเจ็บเสียก็ไม่มีอะไรจะกิน ได้ก้อนมัน พอเก็บผักหักพินบ้าง รับจ้างเขาบ้าง ได้เงินมาซื้อข้าวสารมาหุง บางวันก็อ้อม บางวันก็ไม่อ้อม..เฮ้อ” แก่หยุดหอบ ก้อนพยุงยายให้ลุกขึ้นนั่งเพื่อกินข้าวต้ม

45

“กินข้าวเสียก่อนก้อน” ครูพูด

ก้อนจัดการกับข้าวต้มเปล่า ๆ ที่เหลือด้วยความหิว

“ป้ากินยาอะไรบ้างหรือเปล่า” ครูเกรียงหันไปทางยายของก้อนที่อ้อมแล้ว

“ก้อนมันซื้อมาให้...ไม่รู้ยาอะไร..กินเข้าไปพอหายปวดหัว” แก่ชี้ไปทางขวดยา ครูเกรียงหยิบมาดูและขมวดคิ้ว เพราะตัวหนังสือที่ปิดทับไว้ข้างขวด บอกชื่อยา “แอสไพริน” เป็นลายมือของเขาเอง

50

“ยาในห่องพยาบาลโรงเรียน” ครูเกรียงคิด

เมื่อออกมาจากบ้านก้อนแล้ว ครูเกรียงรำพึงกับตัวเองว่า

“ก้อน...เธอไม่ได้เลยไปหมดทุกอย่าง อย่างที่ใคร ๆ พากันเข้าใจหรอก ครูไม่ตำหนิเธอเลยที่เธอขาดโรงเรียน ๓ วัน ครูเสียอีกควรจะอายเธอ...พรุ่งนี้ครูจะลาโรงเรียน ๕ วัน เพื่อกลับไปเยี่ยมแม่ซึ่งป่วยอยู่ที่บ้าน”

55

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 2 และ 3 และตอบคำถามข้อที่ 2 ในข้อสอบ

บทความที่ 2

เศรษฐกิจพอเพียง

(ดัดแปลงจาก 'ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่คนไทยนำไปประยุกต์ใช้ได้' โดย แรบบิท เดลี, 2016)

เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficient Economy) เป็นคำที่คนไทยคุ้นเคยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ท่ามกลางความผันผวนทางเศรษฐกิจและความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุ ทำให้คนไทยหลาย ๆ คนเบื่อกับการแข่งขันเพื่อเร่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จึงหันมายึดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระราชดำริ เพื่อค้นหาความสมดุลและความสุขที่แท้จริงในการดำรงชีวิต มีคนไทยหลายคนที่ประสบความสำเร็จและมีความสุขในความพอเพียงของตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง

5

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 พระราชทานพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 60 ปี พระองค์ทรงแนะแนวทางว่า 'เศรษฐกิจพอเพียง' นั้นสามารถทำให้ประชาชนทุกระดับชั้นดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ในกระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ทั้งนี้ หลักการของเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน ประชาชนจะต้องรู้จักหาความสมดุลในการดำรงชีวิตเพื่อรองรับต่อความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยต้องมี 2 เงื่อนไขควบคู่ไปด้วยคือ ต้องมีความรู้และต้องมีคุณธรรม ประการแรก ความพอประมาณ เป็นความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ประการที่สอง ความมีเหตุผล เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ประการสุดท้าย ภูมิคุ้มกัน คือการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

10

15

บทความที่ 3

จากสถาปนิก...สู่ชีวิตที่พอเพียง

(ดัดแปลงจาก 'สถาปนิกพลิกพื้นที่ คืนความสุขให้ถิ่นเกิดที่บ้านไร่' โดย Dsignsomething, 2015)

นักศึกษาที่เลือกเรียนคณะสถาปัตยกรรมเกือบทุกคนมีความฝันแบบหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือ ความฝันที่อยากจะออกแบบบ้านของตัวเองสักหลัง ไม่ว่าจะทำที่ที่สุดแล้วจะลงเอยที่อาชีพสถาปนิกหรือไม่ก็ตาม ก็อยากนำความรู้ที่ได้ร่ำเรียนมาออกแบบความสุขในพื้นที่ของตัวเอง เช่นเดียวกันกับคุณวิโรจน์ ฉิมมี หรือ คุณเบสท์ ที่ตัดสินใจกลับไปบ้านเกิดเพื่อทำความฝันของตัวเองให้เป็นจริง

คุณเบสท์เกิดและเติบโตในครอบครัวเกษตรกรที่ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง เขามีโอกาสได้เข้าไปเรียนต่อคณะสถาปัตยกรรมที่กรุงเทพฯ จบการศึกษาด้วยเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง เข้าทำงานเป็นสถาปนิกในบริษัทออกแบบ และใช้ชีวิตเป็นพนักงานเหมือนคนอื่นทั่วไปในเมืองหลวง แต่จุดหนึ่งที่แตกต่างออกไปคือเขายังคงเพาะเลี้ยงความฝันสมัยวัยรุ่นเอาไว้ ความฝันที่อยากจะกลับไปสร้างบ้านให้พ่อกับแม่ที่ต่างจังหวัดและใช้วิชาความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

แล้วช่วงเวลานั้นก็มาถึง ในตอนที่เขาอายุ 26 ปี คุณแม่เกิดประสบอุบัติเหตุรถชน ทำให้ขาเคลื่อนไหวได้ไม่สะดวกเหมือนปกติ ทำให้เขาอยากที่จะกลับมาดูแลแม่ และเป็นโอกาสเหมาะที่จะเริ่มลงมือก่อสร้างความฝันที่คิดเอาไว้ให้เป็นรูปเป็นร่าง จึงตัดสินใจลาออกจากงาน มุ่งหน้ากลับสู่ผืนดินแห่งความผูกพันอีกครั้งพร้อมทั้งเงินเก็บก้อนหนึ่ง นำไปลงทุนซื้อเฟอร์นิเจอร์และสีทาบ้านมาไว้ในเวทบ้านหลังเดิมของพ่อแม่ และใช้วิชาความรู้ด้านการออกแบบที่เคยร่ำเรียนมาประยุกต์ใช้ในการสร้างฟาร์มสเตย์ ชื่อ บ้านไร่โออรุณ สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าไปเยี่ยมชมสวนผักของเขา การรีโนเวทออกแบบดีไซน์ในทุนที่มีอยู่อย่างจำกัด กลายเป็นแรงผลักดันให้เขาค่อย ๆ คิดหาวิธีแก้ไข นำสิ่งที่มีอยู่มาปรับใช้ให้คุ้มค่าที่สุด

แนวคิดความพอเพียงได้สะท้อนอยู่ในรูปแบบสถาปัตยกรรมของคุณเบสท์เกือบทั้งหมด เขาเลือกใช้โครงสร้างไม้ต่อเติมเป็นบ้านที่ดูเรียบง่าย เช่น เสาต้นไม้ หลังคาจาก และรักษากลิ่นไอบรรยากาศตามธรรมชาติ นอกจากนี้เขายังได้ส่งบ้านที่ออกแบบไปประกวดในนิตยสาร My Home และได้รับรางวัลชนะเลิศ นำความภาคภูมิใจมาสู่ตนเองและครอบครัว เขาผันตัวเองมาเป็นเกษตรกรเต็มตัวบนแนวทางของความพอเพียง เพาะปลูกพืชอินทรีย์แบบผสมผสาน มีทั้งผักและผลไม้ที่ปลูกโดยไม่ใช้สารเคมี เขาใช้สมุนไพรเป็นยากำจัดแมลง ผลผลิตที่ได้มานอกจากทำอาหารทานกันในบ้าน แบ่งปันเพื่อนบ้านและญาติพี่น้องแล้ว ก็จะนำไปขายในตลาด เขาขายผักสดที่ปลอดสารพิษเพื่อส่งต่อสิ่งดี ๆ จากบ้านไร่ให้คนในชุมชนแถบนั้นได้ลองชิมอีกด้วย สิ่งสำคัญที่สุดในการทำฟาร์มสเตย์ (farm stay) ก็คือ 'เน้นคุณภาพ บริการประทับใจ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น' โดยยึดหลักแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและนำมาประยุกต์ใช้

การลงมือทำความฝันในวัยเยาว์ของเราเองให้เป็นจริงนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย มีข้อจำกัดมากมายที่ต้องแบกรับเอาไว้ สิ่งที่ต้องพึ่งพาคือความเชื่อมั่นและซื่อสัตย์ต่อตนเอง อดทน บากบั่น เริ่มทำมันตั้งแต่วันนี้ อย่าให้ข้อจำกัดเรื่องเวลา ทรัพยากร หรือเงินทุนมาเป็นตัวหยุดยั้งเราได้ เราควรใช้ความรู้ความสามารถ เปลี่ยนอุปสรรคให้เป็นแรงผลักดัน เพื่อเข้าหาความสุขจากการได้ทำตามฝัน ความสุขที่อาจจะแพงเกินกว่าเงินสกุลไหนจะซื้อมาได้

BLANK PAGE

Permission to reproduce items where third-party owned material protected by copyright is included has been sought and cleared where possible. Every reasonable effort has been made by the publisher (UCLES) to trace copyright holders, but if any items requiring clearance have unwittingly been included, the publisher will be pleased to make amends at the earliest possible opportunity.

To avoid the issue of disclosure of answer-related information to candidates, all copyright acknowledgements are reproduced online in the Cambridge Assessment International Education Copyright Acknowledgements Booklet. This is produced for each series of examinations and is freely available to download at www.cambridgeinternational.org after the live examination series.

Cambridge Assessment International Education is part of the Cambridge Assessment Group. Cambridge Assessment is the brand name of the University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES), which itself is a department of the University of Cambridge.